

Про стереотипи, карантин і Туреччину: студентки ЛНТУ в університеті Памуккале

Наші люди – всюди і ЛНТУ впевнено підтверджує це! Ми сприяємо тому, аби наші студенти та викладачі відкривали для себе нові можливості, розвивали професійні навички і пізнавали світ. Саме тому, пропонуємо цілий спектр цікавих програм мобільності та стажувань.

Особливо приємно відзначити, що незважаючи на складну ситуацію із пандемією Covid-19, 20 студентів та викладачів ЛНТУ перебувають у 5-ти країнах світу, дехто з них уже повернувся із-за кордону, але усі готові розповісти про участь у міжнародних програмах в серії інтерв'ю.

Сьогодні враженнями від семестрового навчання в Університеті Памуккале (Туреччина) діляться студентки другого курсу спеціальності Міжнародні економічні відносини факультету бізнесу та права **Владислава Заболотна** та **Анастасія Кушнір**.

-Розкажіть, де саме ви зараз перебуваєте на навчанні і в рамках якої програми?

Владислава: Ми перебуваємо на семестровому навчанні в Університеті Памуккале (Туреччина) за Програмою міжнародної мобільності.

-Розкажіть про особливості програми і що вже встигли побачити в Туреччині?

Анастасія: ESN - це група менторів та інших іноземних студентів. Ментори – це також студенти університету, які організують нам екскурсії та допомагають з певними питаннями. Українців за цією програмою приїхало п'ятеро.

Владислава: З першого дня нашого приїзду, ми ознайомлюємося з музеями та містом Денізли. На даний момент відвідали Pamukkale, печеру Kelo?lan, озеро Salda, Ku?adas?, Efes, ?irince. Враження від побаченого просто неймовірні, це дивовижна природа та стародавні пам'ятки архітектури.

-У чому полягають особливості навчання в Туреччині, чим відрізняється освітній процес?

Анастасія: На парах ми дотримуємося правил карантину: сидимо у масках та через одного. Зазвичай, тут проводяться лише лекції. Практичні заняття ми маємо лише з одного предмета, але вони йдуть не окремо від лекцій, а в поєднанні. Ми не маємо, ні домашніх завдань, ні рефератів. Викладачі тут відрізняються тим, що не вступають у дискусії з студентами.

Владислава: Ми вивчаємо тут шість предметів та з усіх пишемо екзамени. Всі екзамени складаємо очно. Посеред семестру ми складаємо мідтерм екзамени, як у нас модулі, та фінальні іспити, які проводяться у тестовому форматі. Насправді, навчання англійською мовою - це важко, але ми докладаємо всіх зусиль!

-Які враження від перебування у новій країні та від університету Памуккале?

Владислава: Університет Памуккале нас вразив, в першу чергу, своїми масштабами. Територія університету велика, на ній все дуже зручно облаштовано: паркова зона з альтанками, студентські кафе, місця для прогулянок. Корпуси університету розміщені на одній території з лікарнею, в якій також проходять навчання студенти. Територія університету оточена горами, тому по дорозі на навчання ми захоплюємося неймовірними краєвидами.

-Які найяскравіші моменти залишаються в пам'яті від навчання в університеті Туреччини?

Анастасія: Звичайно ж, ми приїхали сюди з певними уявленнями та стереотипами про Туреччину. Та після спілкування з місцевими і спостерігаючи за тим, що і як відбувається навколо - картинка у нашій голові суттєво змінилася. В гарем нас не вкрали! На цю тему ми навіть розмовляли зі своїми одногрупниками, бо їм було цікаво, як українці їх сприймають, які в нас стереотипи про їхню країну і людей. Ми можемо з впевненістю сказати, що в Денізлі дуже привітні, добрі та цікаві люди зі своїми звичками та менталітетом.

Владислава: В Туреччині люди звикли жити тут і зараз. Жити в шаленому ритмі — це точно не про них. Збоку може скластися думка, що у людей тут і зовсім немає ніяких справ. Особливо увечері, місто ніби оживає, адже вони люблять збиратися у кафе пити чай та грати в настільні ігри. Турки є патріотами своєї країни. В багатьох місцях можна побачити прапор Туреччини та портрет батька турецького народу - Ататюрка. Також нас вразила тут ситуація на дорогах з пішохідними переходами. Ми не могли перейти дорогу, у них діє одне правило - переходиш тоді, коли немає машин.

-Чи порадите студентам та своїм колегам долучатися до подібних програм? Що, на вашу думку, дає молоді можливість навчання за кордоном?

Владислава: За програмою Еразмус+ з нами приїхали студенти з Румунії, Албанії, Франції, Польщі, Чорногорії, Боснії та Герцоговини, Марокко та Алжиру. Особисто для нас, навчання за обміном це - розширення кругозору, підвищення рівня англійської, яскраві та незабутні враження, нові знайомства.

Анастасія: Участь в Еразмусі стала одним із найкращих наших рішень. Це чудово, що студенти нашого університету можуть брати участь у програмах мобільності. Ми дуже вдячні нашій кафедрі МЕВ та міжнародному офісу за підтримку на кожному з етапів програми, за можливість стати частиною програми Еразмус+ та отримати такий цінний досвід.

